

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
 a lap szellemi részét
 illető közlemények kü-
 lendők.

Kéziratok vissza nem
 adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
 könyvnyomdája, hová
 az előfizetési pénzek, a hir-
 detések és ezeknek díjai,
 valamint a felszólamlások
 küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
 évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
 TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
 VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
 Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
 hivatalhoz küldendők. Nyilttér sora 1 korona.

Olvasd!

Már sok jeremiát szült dologról óhaj-
 tuak szólni, de nem a megszokott sablon-
 ban, nem az erősebb fél krokodil könnyeit
 fogjuk kisajtolni, hanem tehetségünkhöz mér-
 ten a gyengébbek megvédelmezésére sietünk.

Az bizonyos, hogy az új végrehajtási
 törvény két táborra osztja a magyar társa-
 dalmat: a) az erősebb a hitelezők táborá-
 ba, — b.) a gyengébb az adósok csoport-
 jába.

Az erősebb tábor már lépéseket tesz,
 mert félti vagyonát és az indokolatlan ag-
 gálya valóságos hajszába kergeti őt az adó-
 sok milliói ellen.

Pedig tény az, hogy az az óriási ag-
 gály teljesen indok nélküli, legalább mielőt-
 tünk oly ok hiányában szenvedő, mint mi-
 kor a félős ember az életéért remegő kis
 gértől megijed.

Az egész végrehajtási törvény nem oly
 végzetes a hitelezőre, mint a minővé azt
 elég botorul felfújták. Végzetessé csak ak-
 kor lesz, ha a félelem következtében az a-
 dósok millióit szorongatni fogják, elvágják
 az adósnak a lehetőség útját arra nézve,
 hogy adósságát erejéhez mért módon tör-
 lesztelhesse, ekkor ez a törvény végzetessé
 válik, de nem annyira az adósnak, mint in-
 kább a hitelezőre nézve.

Már a közmondás is megerősíti azt,
 hogy egy rókaról nem lehet két bőrt lenyuz-
 ni, így bármennyire fenyegeti is a hitelező
 perrel adósságát, tényleg csak annyit hajthat

be rajta, a mennyit a még életbe nem lép-
 tetett végrehajtási törvény előtt elarverezhe-
 tő ingóságáért az árverésen beszédhet, s ha
 tekintetbe vesszük azt, hogy a törvény élet-
 be léptetése előtt a hitelező nem az ingó
 vagyon értéke erejéig nyújtotta a hitelt, ha-
 nem inkább az adós személyi becsülete a-
 dott garanciát az elkölesönözött összegről,
 akkor nem kell nagy matematikusnak len-
 ni, hogy kiszámíthassuk, hogy a hitelező
 még per útján sem fog pénzhez jutni, leg-
 feljebb annyit ér el, hogy adósságát tönkre jut-
 tatja, a végrehajtót gazdagítja, de magán
 mitsem segített.

Különbö is nagyon csekély összeg az,
 a mit az új végrehajtási törvény a lefoga-
 lás ellen biztosít, oly csekély, hogy bizvást
 állíthatjuk, mikép a kölcsönzés idejében e-
 sze ágában sem volt a hitelezőnek a hitel
 biztosítékául ezen tárgyakat tekinteni.

Igy a mezőgazdak és bérlőknél 12 kat.
 holdig terjedő birtokon a földműveléshez
 szükséges vető magot, igavonó jószágot,
 gazdasági eszközt és trágyát eddig is men-
 tesítette a törvény március 15-től november
 15-ig, az új törvény egyáltalában mentesíti.

A köztisztviselőknél eddigi 1600 koro-
 na helyett 2000 korona. — Napidíjasoknál
 3 korona helyett 6 korona foglalható le.

A lefoglalás alól továbbá mentesítettet
 a háztartáshoz szükséges házi és konyha-
 butor, edények, főző- és evőeszközök, ruház-
 kodáshoz szükséges tárgyak, a szükséges
 ágy- és fehérmű stb.

Ezeket felsorolva lehet-e érett észsel

feltételezni azt, hogy az eddig élvezett hi-
 telt az okozta, hogy a lefoglalás határa tá-
 gabb körre szorított? Hiszen ha ezek le-
 foglaltatnának és árverésen eladotnának is,
 akkor sem kerülne ki belőle a hitelezőnek
 teljes összege, legfeljebb csak a végrehajtási
 költségek.

Kár volt tehát elremitési szisztémával
 a kedélyeket annyira felizgatni és az adó-
 sok s hitelezők közötti nyugalmat megboly-
 gatni, mert ez okvetetlenül hátrányát fogja
 képezni úgy a hitelezőnek, valamint az adó-
 snak is.

Ha a hitelezők az átmeneti időben nem
 fogják megőrizni kellő higgadságukat s adó-
 saikra rázudítják a pereknek tömkelegét,
 ők fogják huzni a rövidebbet, mert az adós
 ingóságait csak addig lehet elarverezni, míg
 van mit, mihelyt a legutolsó párnát is dob-
 ra ütök, az adós megszűnt a hitelezőnek le-
 kötelezette lenni. Milyen eredményt fog te-
 hát a hitelező elérni? Nem azt, hogy kö-
 vetelése nincs kielégítve, azt örök időkre e-
 geszen elveszíteli, s magára vonja a máskü-
 lönbö fizetni akaró, de a per útján tönk-
 re tett adós bosszuját?

Csak malícia sugatja azt a hitelező
 fülébe, hogy vannak olyan adósok, a kik
 fizetni nem akarnak. Ilyen adós nem léte-
 zik, mert az adósság mindenkire teher, már
 pedig a teher alól szabadulni mindenkinek
 leghőbb vágya.

Ha valamelyik adós nem fizet, annak
 bizonyára oka van, és ez az ok legtöbbször
 kényszerítő hatású, erről legtöbb esetben

TÁRCA.

Otthon.

Nem is olyan messze, egy kedves kis város
 Zöldelő fal közt, van egy kicsiny lak.
 Gondolatim hozzád, — óh te nyájas hajlék, —
 Rád áldást rebogve — gyakran szállanak.

Hogyha megvetőleg, — néha szánva — nézem
 E liderefényt üző léha tömeget:
 Emelkedett szívvel gondolok a házra,
 Hol „munka nemesít” s „szent a becsület.”

Im itt fél a henyek léha légiója,
 Ha érinti arcát egy kis napsugár;
 Titeket a napnak ébredő sugára
 Mindig ébren s mindig munkánál talál.

Azért e kis háznak mindenik lakója,
 Nyugodtan hajthatja álomra fejét.
 Áldom végzetem, hogy abban a kis házban
 Áldott jó szülőktől kaptam nevelést.

Igy a nagyvárosban, hogyha szánva nézem
 A hideg, csillago, üres világot, —
 Reátok gondolok . . . — felelőbban a szívem, —
 . . . nyakat ől s repül . . . hozzatok.

D. né K. L.

Az átlukasztott csákó.

— Az „Abony” eredeti tárcája. —

Irtá: Prém József.

(Folytatás és vége.)

Kaunitz sietett az alázatos válasszal:
 — A württembergi herceg . . . János Frigyes
 öfensége . . .

Pálffy e szavakra elkomerodott.
 A württembergi herceg már szétválasztotta
 a két hölgyet . . . Hol az egyiket, hol a másikat
 nézte, szemük közé vigyorgott fehér arcával, ve-
 reses fejét mozgatta és mindenképpen kellemet-
 teskedni igyekezett. Az udvarlók mély tisztelettel
 hátravonultak az ucalodóház rokona előtt. A her-
 ceg aztán táncra kérte Eleonórárt. Az igézetes le-
 ány egyszer végigtröpült vele a sima padlón, de
 amikor folytatni akarta a herceg a tourt: a hölgy
 hosszú ruhájának esipkéje beleakadt táncosának
 sarkantyújába és meg kellett állaniok.

Éppen akkor érkezett hozzájuk Pálffy. Meg-
 előzte a herceget, lehajolt és kiszabadította a
 esipkét.

— Köszönöm! — mosolygott a grófnő. —
 Mi legyen a hála?

— Egy tour!
 — Olesóra szabja gróf! . . . Hármat is megér
 a brüsszeli esipke!

A három tourból több is lett és ez boss-
 szantotta János Frigyes herceget. Nem szokta
 meg, hogy bárki hatalmába szorítsa . . . Főleg egy
 magyar gróftól nem lehetett el . . . De logkivált

Pálffy Jánostól nem akart zsebrerakni effélet. Tud-
 ta, hogy Eleonóra érdeklődik a legszebb bécsi
 huszár iránt. Az sem volt titok előtte, hogy Pálffy
 gyűlöli a herceget, jobban mint ő a gróft . . .

Az indulat már mindkettőben forrott. Csak
 alkalom kellett, hogy kitörjön.

János Frigyes újból közeledett Eleonórához:
 — Ezt a lengyel polkát grófnő, remélem,
 csak velem táncolja?

— Köszönöm herceg, most már pihenek, de
 utána csárdás következik.

A herceg gögösen kapta fel a fejét:
 — Csárdás! Ugyan kérem! Hát ki táncol
 ilyen paraszt-táncot!

A gróf ott állt és közbeszólt:
 — Kiváncsi rá hercegséged? Hát majd le-
 szünk oly bátrak és bemutatjuk a paraszt-táncot.
 Ugyebár grófnő?

— Legkedvesebb táncom! — nevetett Eleo-
 nóra — s az olyan híres palotás- és csárdás-
 táncossal, mint Pálffy, igazi élvezet is lesz.

A herceget már elfutotta a méreg és tovább
 sétált. Mikor aztán folyt a „paraszt”-tánc, oda-
 lépett a pihenő Pálffy János grófnőhöz, a szép
 Czobor Amaliahoz és mulciózusan jegyezte meg:
 — Férje ura ugyancsak buzgólkodik más
 nők körül . . .

— Hadd hódítson; azért mondják a leg-
 szebb huszárezrednek! Nem vagyok feltékeny,
 herceg! Ismerem az én uramat.

És mosolygott hozzá artatlana.

III.

Ez órától fogva a gögös és hű hercegben

nem tehát az adós.

Mi azt jól tudjuk, hogy e megdönthetetlen igazságot a hitelezők nem akarják elismerni, de nem is szabad elismerniök, mert a legtöbb hitelező ön maga is adósa másnak, hát akiről látják és tapasztalják, hogy fizetni nem akar, attól a további hitelt megvonják.

Az új végrehajtási törvénynek csak az átmenetnél lesznek nehézségei, s épen az egészséges hitel szempontjából ennek megteremtésére elegendő szükség volt.

Felesleges tehát azon aggodalom, hogy az adósoknál elvész a pénze a hitelezőnek, s a kapzsi behajtási mód meg épen veszedelmes.

Ugyanazért, mi e törvény méltatása és ismertetése alkalmával nem a megszokott sablonszerű jeremiádját énekeljük a hitelezőnek, de sőt, az adós bűjén és gondján akartunk könnyíteni.

Látjuk az országos ipar és kereskedelmi kamarák egy részénél, különféle iparszakágak országos vezetőinél, akik figyelmeztetik szaktársait, hogy a kölcsönösszegkeket még az új törvény beállta előtt törvényes uton hajtsak be és csudálatos dolog, hogy az adósok milliói közül egy sem támad, a ki ez ellen való védekezésre hívná társait.

Mert ha dac és védőszövegről van szó, nem megvetendő védelem lenne az adósoknak kitartó és egyöntetű elhatározása sem.

Ugyan mi lenne akkor, ha a privát adósok községenként szikla szilárd elhatározással azon közös megállapodásra jutnának, hogy ők is egy akarattal megcsinálják a fekete könyvet, s olyan kereskedővel, iparosal, vállalkozóval s a Mindenható tudja még kivel, a ki az új végrehajtási törvénytől való aggodalmából kifolyólag végrehajtást foganatosít, többé szóba sem állnak, s kötelezőleg kijelentenek, hogy az ily egyénnel e szövetség összes tagja mindenféle tekintetben az összekötötést megszakítja.

Ha az adósok elleni hajtsza beáll, kötve hisszük, hogy nem létesül majd e védeimi szövetség.

még nagyobb ellenszenv támadt szerencsés vetélytársai iránt.

A jó württembergi úgy hitte, hogy ezt a gyűlöletet jó lesz az összes Czobor-huszárokkal éreztetni. Sőt az egész magyar nemzetet megtisztelte vele. Leste az órát, amikor nyíltan becsmérelhette a magyarokat.

Két napra rá nagy parádé volt a katonai gyakorlóterem. Kirukkolt az egész huszárság. Haj milyen kackiás dölceg volt a Pálffy ezrede! S milyen fehér paripán ült a szép parancsnok . . . Nem is lehet más az Isten első katonája, csak magyar huszár, az is a Czobor fajtából.

János Frigyes pukkadozott és amikor a hatalmas fordulókat és szélvésszel versenyző száguldásokat, a lelkes rohamokat látta, kicsinylőleg szölt a nagyfejű német főtisztekhez:

— Miért kommandóroz magyarul Pálffy? Hát ki érti ezt a civilizálatlan nyelvet?

Pálffy halkotta e megjegyzést és hirtelen hozzáfordult:

— Egy a nyelve és egy a kardja a magyar huszárnak! S kardja suhintását már sokszor megereztette a német!

— De hát ha magyarul se tudnának a magyarok? Valósággal ugatniok kellene. Külömben az mindegy!

— Igen! Kivált ha hercegséged az ő nyelvükön vezeti a kommandót.

Ez sok volt. János Frigyes éktelen haragra jobban erre a nem vart fővilágosításra, gyalázó szavakkal illette az egész magyar hadsereget, sőt az egész magyar nemzetet újból.

— Ez sok! Ezért felel hercegséged!

Kösz volt a parbaj.

MI UJSÁG?

— **Györe János** földinket máramaros-szigeti főgimnázium jeles tanarát, kiváló tollú munka társukat a szatmar-németi ref. főgimnázium fentartó testülete tanárnak választotta meg. A legszívesebben üdvözlétünket fűzzük eme helyesrehez.

— **Kossuth szoborra.** Halmi Károly és Danczkay György, mint az iparos ifjúság műkedvelői körének megbízottjai 70 koronát adtak át nekünk, mint a m. hó 23 an tartott népszerű előadás tisztá jövedelmét, a Kossuth szobor alapjára. Elhelyeztük a népbank betét könyvében. Köszönet elismerés nekik. Vajha derek iparos ifjaink lelkesedése nem esökkenne, míg a nemes cél elérve nincs. Eddigi kimutatásunk: 3403 kor. 08 f. Ehez a fenti 70 kor. Eddigi gyűjtés összege 3473 kor. 08 fill.

— **Az új tanévre** a beiratkozások a rom. kath. iskolákban f. hó 1 től folyamatban vannak és tartanak 10-ig. Ez ideig annyival is inkább ajánljuk a tanköteles gyermekek beiratását, mert a kitűzött határidőn túl, vármegyénk közigazgatási bizottságának határozata szerint, minden igazolatlan mulasztás büntetést von maga után. — A beiratás — esütőtők, vasárnap és ünnepnap kivételével — naponta délelőtt 8 ól 11-ig és délután 2-től 4 óráig a megfelelő osztálytanítók, illetve osztálytanítónőknél eszközölhető.

— **Változás.** Az abonyi alsó foku iparos tanonciskolában felső hatóság intézkedése folytán a rajzoktatás az eddigi szokástól eltérőleg, ezután vasárnaponként délelőtt 9-től 12 óráig fog tartatni. Biz ezt egy kissé nehéz lesz megszokni, mert vasárnaponként délelőtt úgy a kereskedőnek, mint az iparosnak sokszor több dolga van mint köznapokon.

— **Pótvásár.** István Királyi vásárunkat elmosta ez eső. Papp Peter főjegyző megindította az eljárást, hogy annak pótlására egy pótvásár engedélyeztessék. Ha ebbe szomszédos községeink beleegyeznek, valószínű, hogy meg is kapjuk.

— **Tüzek.** Ma egy hete de. 9 órakor Kelenen Antalnak egy kis rakomány gyulladt ki. Hamarosan elnyomták.

Szerdán reggel 5 órakor pedig Torma Pál asztalosnak III. kerületi háza égett le. Biztosítva volt. Az oltás körül kiváló munkásságot fejtettek ki Bedekovich Lajos esővezető és kis fia, ki szakadatlanul hordta a vizet a ledobott gerendákra, — úgy szintén Kürtösi János kéményseprő segéd kit a tüzr. felügyelő jutalmazására is ajánlott az előjárásának.

— **Kacske-mét—Erdélyben.** Egy kecskeméti polgárnak az az ötlete támadt, hogy Kacske-mét városa figyelmét a szenterületfoglalás lehe-

A herceg örömet fogadta el a kihívást. Azok közé a bizonyos „leghíresebb lövők“ közé tartozott és percig sem kételkedett, hogy lepuffantja ellenfelet.

A Práter elvadult, mocsaras ligetének egy rejtett tisztásán állt szemközt a két ellenfél.

Az első lövés joga a württembergi herceget illette. Erősen célzott, lőtt és a golyó áttukasztotta a magyar gróf esakóját. Most Pálffy emelte föl pisztolyát és egy szempillantásnyi célzás után oly biztosan találta János Frigyes, hogy az föl-bukott és holtan ottmaradt.

Pálffy haza se eresztették a segédei imádott feleségéhez, aki rette-gés közt várt a palotájában. Azt tanácsolták neki, hogy fusson Lengyelországba.

— Hát ezért vagyok Czobor-huszár? Hisz meg van az engedélyünk a fegyveres mérkőzésre béke idején is!

— De arra nincs engedély, hogy az uralkodóház egy rokonát puffantsd le! Siess, mielőtt a haditörvényszék összeül!

A württembergit rég örizte már a családi kriptá, amikor Lipót császár új vizsgálatot rendelt Pálffy ügyében . . . A vége: bocsánat, kegyelem, hazatérés, aztán emelkedés tábornokká, horvat banná, országbíróvá, aranygyapjas vitézzé, főparancsnokká, nádorrá . . . Hát lehet e még magasabb emelkedés?

A Rákóczi-fele szabadságharcot ki más fojtotta el, mint a szép Kaunitz Eleonóra egykori lovagja és udvarlója? Am az áttukasztott esakót megtartotta emlékül.

Mint az udvar kegyence, hány-szor nézhette egykori kuruc virtusának ezt a diéső bizonyosságát! S az ereklyét a Pálffyak híven őrzik mindmáig!

tőségének gondolatára ráterelje. Világos, hogy meg-támadtatásban részesült a sajtó részéről. Alabbi-akban adjuk közre az illetőnek e tárgyra vonatkozó kivonatos nyilatkozatát, amelyből igen mély-reható tanulságot meríthetne nemcsak Kecskemét, hanem Budapest iszikesfőváros vezetősége is. A nyilatkozat ez: Mindössze annyi történt, hogy én látva, hogy Erdély hegyei és völgyeiben mily mér-hetetlen kiaknázatlan kincs fekszik, ahol pedig a vállalkozás a kincseket feltárta a vállalatok mind idegen kezekben vannak és látva azt, hogy Erdély a magyarság részére földjével, kincseivel és nemzetiségeivel még meghódítandó, már régebben egy memorandumban felhívtam a magyar kormányelnök figyelmét, hogy általi beavatkozással is a jogosulatlan bányafoglalásokat szüntesse meg és a bányák kiaknázásánól eredő kincseket használja fel Erdély nemzetiségi és az egész magyar állam szociális kérdésének és különösen a kivándorlás mégszüntetésének és a visszavándorlás elő-mozdításának megoldására. Tapasztalataim és a helyszíni ismeretekre alapított emlékiratom a magyar királyi kormánynál figyelmet és élénk érdeklődést keltettek. Amint a magyar kormánnyal ezt megteltem, hasonlóképpen cselekedtem városommal is. Felhívtam a városi vezető embereket figyelmét, hogy jöjjenek és lássanak saját szemekkel, bemutatam nekik az általam feltárt bányákat: alkalmat nyújtottam nekik arra, hogy házannál személyesen érintkezzenek Gelberg Gusztáv zalatnai bányakapitány és dr. sasi Nagy Imre bányabiztos urakkal a feltárt bányák értékességét, szengazdaságát és kiaknázásuk könnyűségét és biztos jövedelmezőségét illetőleg. Megmutattam nekik, bejártam velök olyan területeket, amelyeket a város ez idő szerint — ha siet — ingyen szerezhhet meg. Nincs tehát szó bányavasárlásról. Nincs szó nagy tőkebefektetésről, hanem csupán arról, hogy felette csekély áldozatokkal a város szerezzzen meg ez idő szerint még el nem feglalt bányaterületeket ingyen, míg azokat másek — idegenek vagy a velünk ellenséges nemzetiségek meg nem szerzik. Az én ideálom az, ne csak nagy és hosszú szónoklatokkal mentsük a hazát, hanem a nemzeti küzdelmet folytassuk azon irányban, hogy mentsük ami a miénk és a miut veszendőben van.

Kint a nagyjáráson.

Irta: Temes.

Röggelődik.

A nap a Hintsék borháza fölött jön fel. Mindég arrul szokott.

A nagyjáráson ilyenkor már mindenki fölkel. Aki még azután is ágyban marad, annak vagy a lelke, vagy a teste beteg és inkább gondol ni. Kiss Zsigmond lelkész urunk papi funkcióira, mint a magas kormány borközraktári izéjere. (Csak jön-ne már.)

Más a reggel a nagyjáráson, meg más odabent a városban, még a lengenádas dülöbéli reg-gelnél is masabb.

Mert tudniillik, hogy a nagyjárás olyan az abonyi embernek, mint a pestieknek Balaton-Almádi, — Balaton nélkül. Mert itt minden meg van, ami ott van, csak Balaton nincs. Minden kisebb nagyobb gazdának van egy kis erdeje, birtoka körül van ültetve fával. Van szőlője. Több fa- és egészség van itt, mint a gereceszék-től a Kis Mihály tóig, amire bizonyosság az, hogy itt a tüdőgümőkört nem ismerik. (Az orvosok talán nem is tudják merre van nagyjárás!) Itt él az ember „jó kedvvel, bőséggel“ és nem küzködik semmiféle ellenséggel. De nem is igen hálnak erre az emberek, mert mire odakerülne a sor, akkorra megszédte magát némi földi javakkal s megy be a városba lakni, hogy némi nemű templomozással elkészítso magát az örökkévalóságra.

Dehát a nap már jó fönt jár.

A fölöstökkel hamar készen vagyok: fél köesög tejet tesz elém a vincellérném. De milyen tejet? A gereceszék-ről tejfőlnék vinnék a piacra.

A Hintsék nagy nyarfáján egy sárgarigó mesterkedk valamiben.

— Van-e dió? — kérdi.

— Van hála Istennek elég! — mondom én. Azzal veszem a puskát és rahibázok. Végeztünk egymással s a másik percben már Tóth Ferenc uramtól kérdezi ezt. Ő nem bántja a madarakat, áldott jó lelkű ember. Hja, ő kint lakosi, az ő érzelmi világát nem kavarja föl városi zsvaj; csak ünnepnapokon megy be oda, amikor már ott is igen csak szünetel a tülekedés.

Rágyujtunk; én is, meg Gyurka vincellér is

Száraz tűzifa.

Apróra vágott bükkfának mmázsája 2 kor. 50 fillérért kapható **M o l n á r** Bélánénál, Szelei-út.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. c. közönségnek becses tudomására adni, hogy a Piac-téren, a Pintér-féle házban (volt bádogos-üzlet helyén)

G É P R A K T Á R T nyitottunk.

Raktáron tartunk varrógépeket, kerékpárokat, ruhamosógépeket és facsaró-, gazdasági gépeket, szab. Kinesem-féle vetőgépet, szívó- és nyomó szivattyús kútakat teljesen felszerelve a legújtanysabb gyári árban és a legkedvezőbb **részletfizetésre** is.

Varrógépekhez és kerékpárokhoz a szükséges alkatrészek legújtanysabb árban nálunk beszerezhetők.

Eterait palát raktáron tartunk, a fedés iránt kérdezősködéskor ár-ajánlattal szolgálunk, melyről a gyártól egyedelőjárású megbízásunk van.

Tisztelettel

Possel M. és Fia.

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár

B u d a p e s t, VII. kerület, Szövetség-utca 37. szám

megbizói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőt létesít és ez által módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolási és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse.

Abonyban Schwartz Zseni

vette át a képviselőt és a gyár rendes áraiban vállalja az úri, női és gyermeköltönyök, díszítő- és batorszővetek, függönyök, kőzimmakák, szőnyegek, esikpe- és végárúk, szőrmek, stb-ek vegytisztítását és festését.

Ugyszintén ágytollak tisztítását és fehérneműek mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áráiról, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőt és szíves megbízást kér a

12-25 Kovald Péter és fia cég.

Nyomdász tanulóknak egy fiú felvétetik lapunk kiadóhivatalában.

Hölgyek

részére nélkülözhetetlen!

Legjobb szépségszer a

Földes-féle MARGIT CRÉME

Pár nap alatt biztosan eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtakát (mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és az arcot fehérré, simává varázsolja, üdit és fiatalít.

Ára: kis tégely 1 korona, nagy 2 korona.

KIVÁLÓ TOILET- CIKKEK: Margit-hölgybor 3 színben 120 korona, Margit-szappan 70 fillér, Margit-fogpép 1 korona, Margit-arcváz 1 korona.

Kapható minden gyógyszerárban, drogeriában és illatszerkereskedésben.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN gyógyszerész **ARAD.**

Kapható: **Abonyban, LÁNG OSZKÁR** gyógytárában.

Páratlan és csodás hatású.

Ovakodjunk utánezatoktól!

BOHN M. és TÁRSAI

NAGYKIKINDA és ZSOMBOLYA.

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Magyarország-Ausztriában a

BOHN-féle T É G L A G Y Á R A K

NAGYKIKINDÁN ÉS ZSOMBOLYÁN.

Álapított 1846. — Legelőkelőbb referenciák. — Álapított 1846.

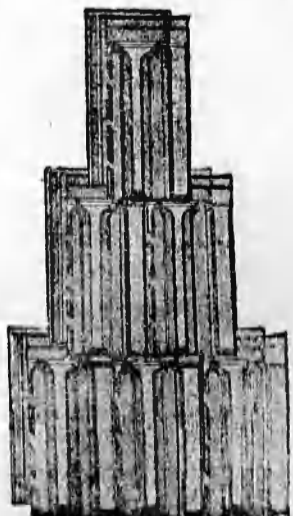
50 MILLIÓ ÉVI GYÁRTÁS

a cs. és kir. szab. BOHN-féle biztonsági átfedő cserepekből

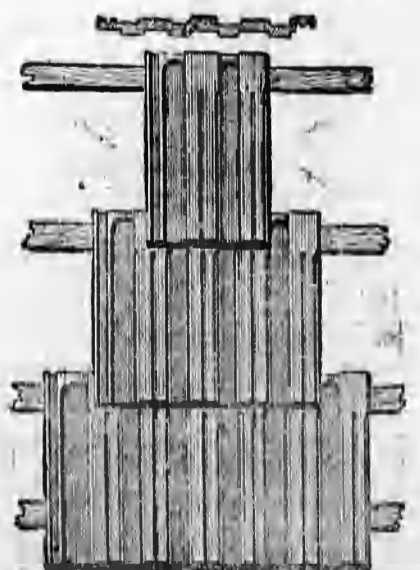
VASOXYD természetes vörös színben vagy kőfehérnyozva.

Gyártmányok: BOHN-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek. — Legelőkelőbb, legszébb felület.

Képes árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve

Bohn-féle szab. biztonsági átfedő-cserep 272. szám.

Zsombolyai gyártmány. Szab. biztonsági préselt átfedő-cserep 253. szám.